

Tema broja:
30 godina škole

SADRŽAJ

HIMNA NAŠE ŠKOLE	4
VREMENSKA KAPSULA U OŠ GRABRIK „PROČELJA KARLOVAČKIH ZGRADA“	5
2. KARLOVAČKI MARATON PRIČA	6
SVEMIRSKA PUSTOLOVINA LETEĆIM BRODOM	8
KOLIKO JE SLOBODA ODLUČIVANJA „ZDRAVA“ ZA ZDRAVLJE STANOVNIŠTVA? CJEPIVO - DA ILI NE	9
PRIČA O BICIKLU	10
SELCE	12
POSJET GALERIJ „VJEKOSLAV KARAS“	14
OSTANIMO DOMA, POSJETIMO POPOVAČU!	16
POTRES U PETRINJI I OKOLICI	18
LORA - LABORATORIJ ODRŽIVOG RAZVOJA	19
ZASADI STABLO, NE BUDI PANJ!	20
U GRADU USKORO KINO I BAZEN?	21
INTERVJU S LANOM	22
PITALI SMO NAŠE OSMAŠE	24
PUSTOLOVINA 8. A I 8. B RAZREDA	25
OPROŠTAJ U ISTRI - 8. C I 8. D	26
LJEKOVITA MOĆ KNJIGE	28
PRVI ŠKOLSKI PJESNIČKI NATJEČAJ I OBILJEŽAVANJE MJESECA HRVATSKOGA JEZIKA	30
USPJESI NAŠE ŠKOLE	32
PROJEKT „ODBOJKA U ŠKOLAMA“	33
RAZBIBRIGA	35
	39

IMPRESUM

GRABRIĆ
List učenika OŠ GRABRIK,
br. 26 - godina XX., lipanj 2021.

Kontakt:
47000 KARLOVAC, Bartula Kašića 15
Tel./fax: 047/422-962

E-mail: grabrik@os-grabrik-ka.skole.hr

Za izdavača:
Daria Begedin, ravnateljica

Glavni urednica:
Klara Skradski Petravić, 7. b

Koordinatori:
Nevena Čalina
Mirela Matešić

Novinarska grupa
OŠ Grabrik 2020./2021.
Kristina Flanjak
Lucija Flanjak
Borna Despot
Laura Ognjan
Neo Jaković
Noa Stojanović
Vito Bašić

Katja Cvitičanin
Lucija Knežević
Lea Martinac
Niko Godač
Eva Lovinčić
Nevio Božić
Luka Žitko
Klara Skradski Petravić
Klara Gorup
Vito Petrić
Toni Kolaković
Luna Trbojević

Sanjin Janjanin
Gabriela Novosel
Koordinator graf. oblikovanja:
Zdravka Mrežar

Grafičko oblikovanje i tisak:
Tiskara Pečarić-Radočaj, Karlovac

Naklada: 100 primjeraka

Lipanj 2021.

RIJEČ UREDNIKA

Dragi Grabrićevci, svaki je novi broj Grabrića priča u priči života naše škole koja je iz godine u godinu posebna i drugačija, puna novih, ponekad i potpuno nepoznatih izazova. Ove godine posebnost Grabrića je u tome što će, na svoj način, obilježiti tridesetu obljetnicu osnutka škole po kojoj je dobio ime. U to ime, riječ urednika dopunjujemo pričom naše škole.

Priča moje škole

Ja sam Osnovna škola Grabrik. Rođena sam 1991. godine, pokraj Dječjeg vrtića Grabrik. Na tom mjestu stojim već puno godina i svaki dan gledam kako đaci ulaze s osmijehom na licu.

Vikendom sam jako tužna jer su djeca kod kuće, a ja sam usamljena. U ponedjeljak jedva čekam zvuk svoje omiljene budilice i vrištanje učenika. Svi

trče po mojim hodnicima i zabavljaju se.

Nažalost, prije godinu dana pojavio se virus i učenici su nastavu morali odrađivati iz svojih domova, na daljinu. Tih nekoliko mjeseci svako sam se jutro budila tužna. Jedino što sam čula bio je šum lišća i zvuk automobila koji su vozili cestom. Stalno sam se nadala da će mjere popustiti i da ću opet slušati škripanje krede po ploči i tonove glazbe tijekom sata Glazbene kulture.

Jednoga dana, kada sam to najmanje očekivala, probudili su me nečiji koraci. Djeca su sa svojim šarenim torbama opet išla k meni. Od veselja nisam znala kada trebam zazvoniti.

Djeca su ulazila s maskama na licu, ali ipak sam znala da se smiju kao nikada do sada. Nekoliko tjedana kasnije tlo se treslo i znala sam da slijedi još nekoliko potresa. Ipak, ja sam bila jača i nisam se srušila. Za nekoliko dana opet će biti proljeće. Svi se pripremaju, rade tortu i željno iščekuju moj 30. rođendan.

Svaki dan želim im zahvaliti jer se trude što više uljepšati moj rođendan.

Ne brinem se jer učenici i učitelji znaju da ih volim i svaki dan im u mislima govorim: „Hvala!“

*Nika Zagorec, 4.a,
Klara Skradski Petravić,
glavna urednica*

30. OBLJETNICA

HIMNA NAŠE ŠKOLE

Od ideje do realizacije

HIMNA OŠ GRABRIK

*Škola je naš drugi dom,
u njoj nije sve po mom.
Testovi i ocjene
osmijesi i šaptanje.*

*U školi čuje se galama
Rastemo od toliko znanja.
Suze, smijeh i igra
Ne zamijeni uvijek knjiga.*

*Neki vrijedni, neki ne
Razrede su prošli sve!
Marljivo se uči, radi
Prijateljstvo vrijedno gradi.*

*Zvono naše drage škole
Uvijek neka zvoni
Kad na pute nove
Odemo iz škole ove.*

Ref.

*Zvono zvoni, opet kreće
Škola Grabrik - puna sreće.
Prva slova, prve brojke
Sve petice i sve trojke
Strah i suze – kad je teško
Smijeh i radost – uvijek nešto...*

Ideja

Ideja o himni škole rodila se na sastanku Povjerenstva za kulturnu i javnu djelatnost škole u studenome 2020. godine na kojemu su se dogovarale aktivnosti koje će se provoditi za Dan škole koji se obilježava 21. ožujka.

Zašto himna

Kako se ove godine (2021.) obilježava 30. obljetnica nastanka škole, tako smo odlučili napraviti nešto što će postati njeno trajno obilježje koje će prenositi buduće generacije učenika.

Proces nastanka

Himna je nastajala postupno, u nekoliko faza. U 1. fazi učenici 7. b razrednog odjela dobili su zadatak da na satu razrednog odjela napišu osmeračke stihove u barem jednom četverostihu na temu škole. Svoje su uratke poslali učiteljici hrvatskog jezika na e-mail. Pristiglo je puno vrlo uspješnih radova što je otežalo sljedeći korak. U 2. fazi učiteljica je izabirala najuspješnije stihove i od svih izabranih oblikovala dvije pjesme i strofu za refren. Nakon toga uslijedila je sljedeća faza u kojoj je učiteljica glazbene kulture uglazbila dobivene stihove tako da je iz dviju pjesama izabrala najritmičnije strofe. Postoji i rukopisni zapis nota koje je učiteljica glazbene kulture zapisala šećući se prirodom koja ju je nadahnula (zanimljiva je činjenica da se to desilo u učiteljiciino slobodno vrijeme i da je u torbici imala papire sa stihovima).

Naša je želja da stihovi ove pjesme koju smo nazvali himnom to i postanu, a postati simbolom ili zaštitnim znakom škole može samo ako ju učenici (i učitelji) budu pjevali i izvodili u svečanim prilikama. Nadamo se da vam se ovi dječji stihovi sviđaju jednako onako kako su se sviđjeli nama.

Ove 2021. godine pjevat ćemo ju pod zaštitnim maskama zbog epidemioloških mjera, ali to neće utišati naš zanos i ponos na našu školu – a škola to su učenici, učitelji i svi oni koji svakodnevno marljivo rade i trude se da nam u našoj zajednici malih i velikih bude što je moguće ljepše.

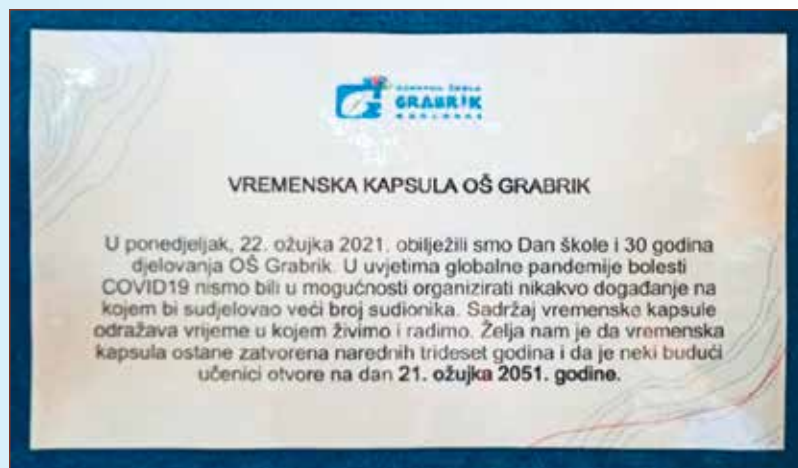
Karlovac, 19. ožujka 2021.

VREMENSKA KAPSULA U OŠ GRABRIK

Povodom tridesetog rođendana naše škole odlučili smo za buduće generacije napraviti jedan trag koji će ih podsjećati na vrijeme u kojem se mi sada nalazimo.

Tim povodom izradili smo vremensku kapsulu u koju smo pohranili predmete karakteristične za vrijeme u kojem živimo, popis i fotografije svih naših razreda i popis svih naših djelatnika u sadašnjem trenutku. Kapsulu su na si-

gurno mjesto pospremili naši ovogodišnji prvašići uz pomoć profesorice Nevene Čaline, koja je idejni začetnik ove inicijative. Uz samu kapsulu ostavili smo zapis koji poručuje našim nasljednicima da je otvore na Dan škole za 30 godina. Što se nalazi u kapsuli i kako je izgledalo pohranjivanje, pogledajte na fotografijama.

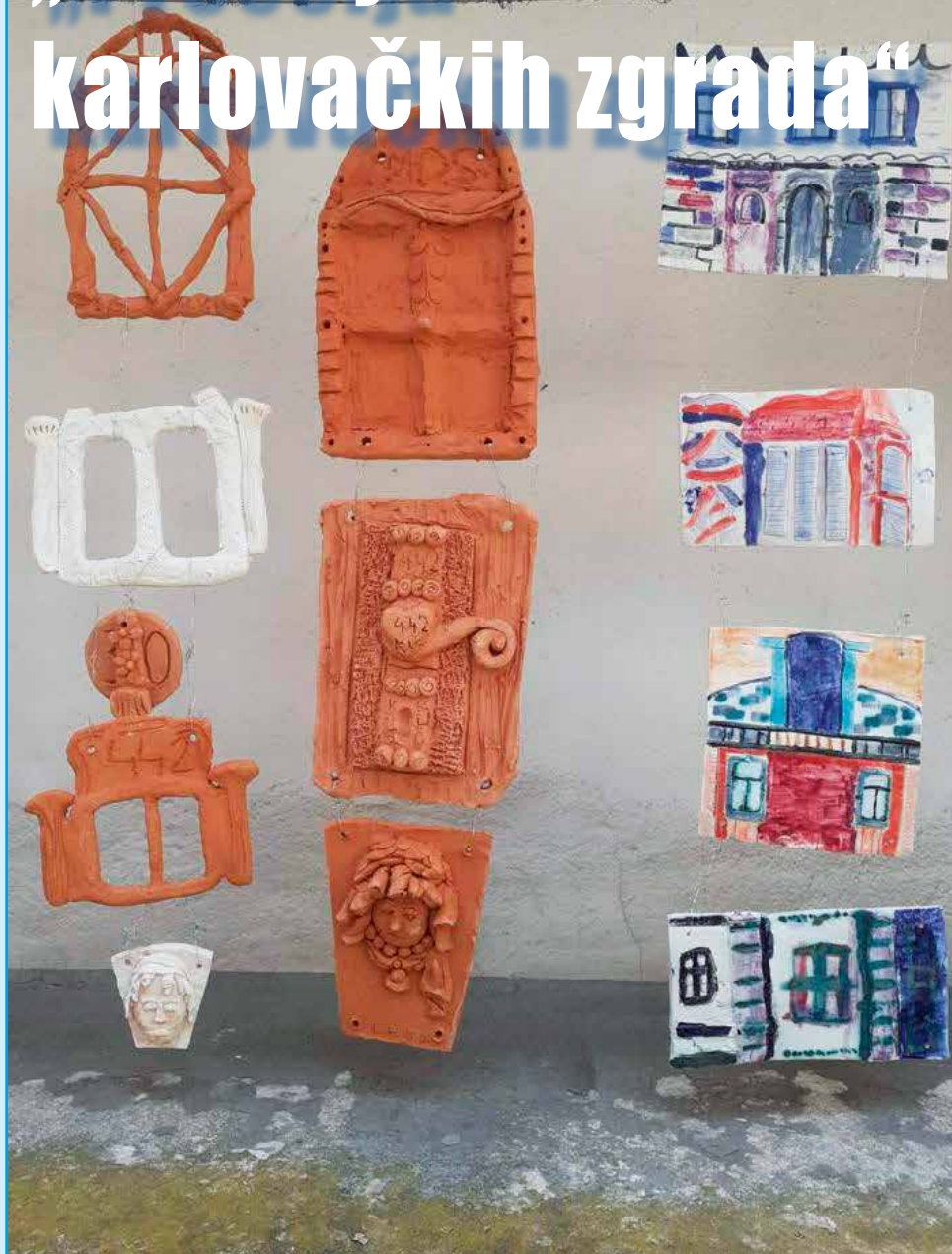
30. OBLJETNICA

Izložba učeničkih radova 5. – 8. razreda

„Pročelja karlovačkih zgrada“ naziv je projekta i izložbe koji je realiziran u suradnji naše škole i Gradskog muzeja Karlovac. Učenici od 5. do 8. razreda OŠ Grabrik izrađivali su keramičke reljefe na temu karlovačkih pročelja u terakoti i bijeloj glini u sklopu nastave Likovne kulture i keramičke grupe, pod vodstvom mentorice, učiteljice Likovne kulture Ivane Maradin. Učenički radovi bit će izloženi u atriju Gradskog muzeja Karlovac povodom Dana grada Karlovca na kraju ove školske godine.

To je četvrti projekt koji naša škola organizira u suradnji s Gradskim muzejom Karlovac. Prijašnji projekti također su tematski vezani uz naš grad i nose nazive: „Ključevi moga grada“, „Sve drveće grada“ i „Biciklirajmo gradom“.

„Pročelja karlovačkih zgrada“

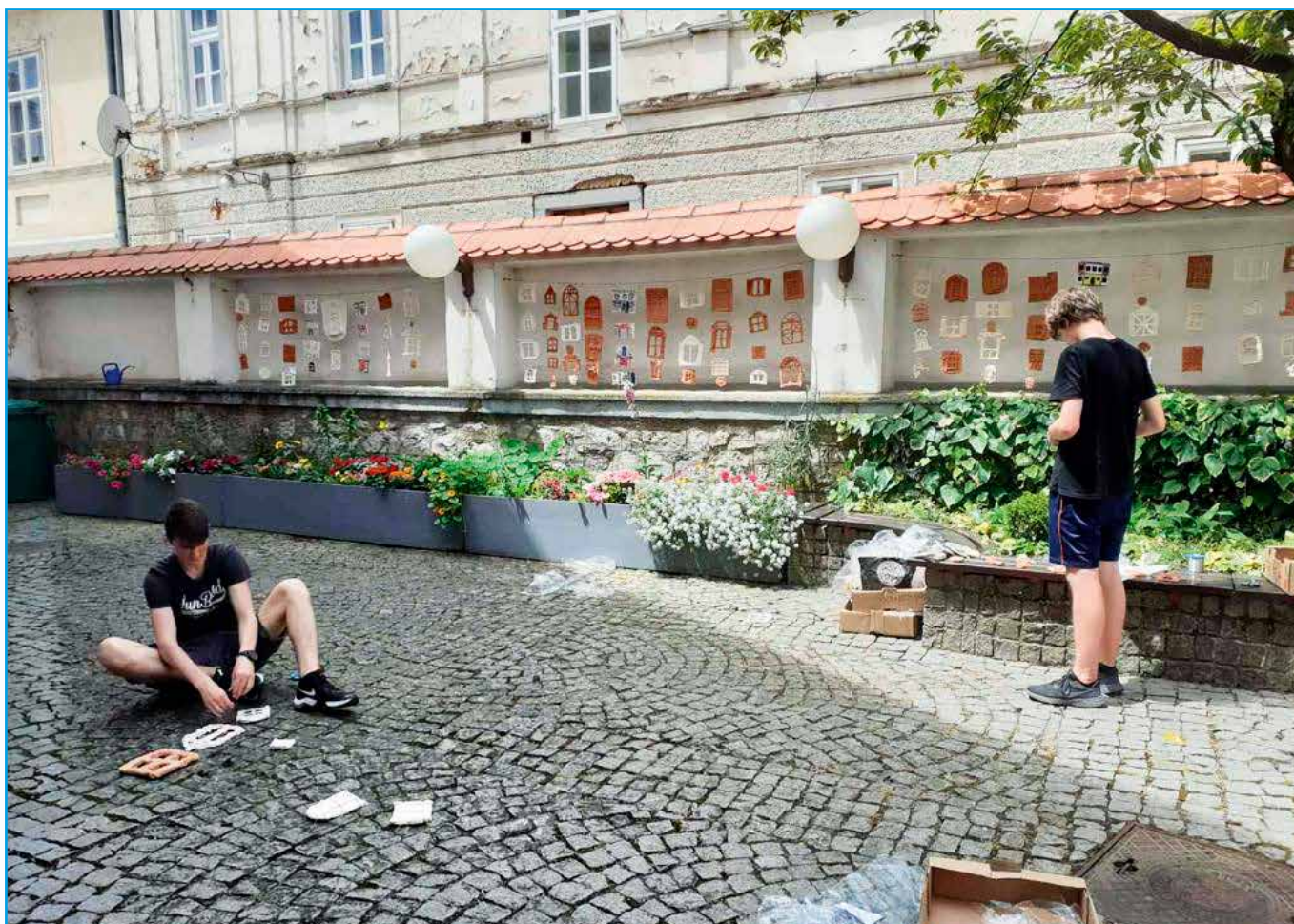

Prošlogodišnji planirani projekt „Građanke i građani“ nije realiziran zbog epidemiološke situacije.

Cilj teme „Pročelja karlovačkih zgrada“ jest naglasiti važnost očuvanja materijalne kulturne baštine koja je u ovim kriznim vremenima, uzrokovanim prirodnim katastrofama i nepogodama od čestih potresa, poprimila još veći značaj. Učenike na taj način potičemo da razvi-

jaju svijest o očuvanju kulturne baštine svoga grada istražujući arhitektonske karakteristike pročelja karlovačkih zgrada, a stečena saznanja kreativno prenose oblikujući keramičke pločice.

S obzirom na to da ove godine naša škola slavi trideset godina postojanja želja nam je promovirati i našu školu na ovaj način. Na keramičke reljefe pročelja utisnuli smo i logo 30. go-

Kako se projekt i suradnja naše škole i Gradskog muzeja Karlovac svake godine sve više razvija, izložba je popraćena kratkim programom i katalogom, te će na taj način keramički suveniri dodatno pridonijeti kvaliteti projekta.

Prijašnje projekte ostvarene u suradnji s Gradskim muzejom Karlovac možete vidjeti slijedeći poveznice:

„Ključevi moga grada“

<http://www.gmk.hr/Aktivnost/Izlo%C5%BEbe/2233>

„Sve drveće grada“

<http://www.gmk.hr/Aktivnost/Izlo%C5%BEbe/2314>

„Biciklirajmo gradom“

<http://www.gmk.hr/Aktivnost/Izlo%C5%BEbe/2355>

dišnjice škole te time vizualno, izložbom radova, proslavili našu obljetnicu.

Izradili smo i bedževe i medaljone s pročeljem naše škole kao trajni suvenir i spomen na tridesetu obljetnicu od osnutka

škole. Suvenir ćemo dijeliti posjetiteljima izložbe.

Pripremom ove izložbe i sudjelovanjem u projektu „Pročelja karlovačkih zgrada“ učenici naše škole cijele će godine obilježavati obljetnicu osnutka škole.

MOJ GRAD

2. KARLOVAČKI MARATON PRIČA

dobiven bačenim kockicama. Tekstovi moraju biti pravilno strukturirani te gramatički i pravopisno točni.

U Gradsku su knjižnicu pristigle ukupno dvadeset i dvije kratke priče iz pet osnovnih škola Karlovačke županije – trinaest priča napisali su učenici četvrtih razreda, dok su

Ove je godine Gradska knjižnica "Ivan Goran Kovačić" Karlovac organizirala natječaj za **2. Karlovački maraton priča** koji je namijenjen učenicima trećih i četvrtih razreda osnovne škole.

I naša se škola uključila u ovo natjecanje s devet priča koje su napisale grupe učenika sastavljene od učenika 3. i 4. razreda.

Priče su napisane pomoću **Story Teller Cube kockica**. To je

igra koja se sastoji od pet drvenih kockica. Na njima su ugravirane ilustracije koje predstavljaju pet kategorija: **vrijeme, osobu, mjesto, predmet ili životinju te prijevozno sredstvo**. Bacanjem kockica odabiru se osnovne ilustracije koje pomažu u sastavljanju priče.

Ova igra nema pravila što znači da učenici imaju slobodu u kreiranju priče, ali se u njoj mora pojaviti svaki pojam

učenici trećih razreda poslali devet priča.

Tročlano povjerenstvo u sastavu Ivana Francišković Olrom, književnica, Željko Mavretić, književnik i Mario Šimić, dipl. knjižničar, proglasili su tri najbolje priče.

Svemirska pustolovina letim brodom, priča učenika 4.b razreda naše škole - Jana, Dine, Dominika, Luke, Mateja i Arsena osvojila je 3.mjesto.

Svemirska pustolovina letećim brodom

Grupa: **4.b (dečki) OŠ Grabrik**

Članovi: **Jan Katić, Dino Buljugija, Dominik Požar, Luka Vuković, Matej Prpić, Arsen Prša**

Pojmovi: **brod, dijete, ptica (sova), snijeg, svemir (planet)**

Dijete je jednog dana željelo ići na pecanje s tatom. Krenuli su na brod kad je tata shvatio da su zaboravili štapove za pecanje. Dijete se ostalo igrati na brodu dok je tata otišao po štapove. Slučajno je upalio brod i on je nekim čudom poletio u svemir. Nakon dva sata letenja brod je ostao bez goriva i počeo padati. Dječak je ispao iz broda i pao na sovu. Sova mu je dala neki balon kako bi mogao disati i odnijela ga na Mars. Na Marsu je dječak vidio još puno takvih sova i neke čudne izvanzemaljce koji su ih dresirali kako bi bile dobre i poslušne. Dječak je pogledao iznad sebe i vidio snijeg koji nije padao nego stajao na mjestu. Divio se tom prizoru. Preplašeno je prišao jednom izvanzemaljcu, a on se udario dvaput u prsa i pokazao dva prsta. To je značilo da dolazi u miru. Družili su se oko četiri sata. Otprilike dva sata dječak je

učio izvanzemaljca hrvatski jezik, a isto toliko vremena izvanzemaljca je učio dječaka svoj jezik. I dječak i izvanzemaljca čudili su se jeziku onog drugog. Izvanzemaljca je rekao: „XYJER IYE!“ To je na hrvatskom značilo „bok“. Izvanzemaljca mu je još rekao: „XORIERO!“ Što je značilo „doviđenja“ jer je trebao ići dresirati sove. Tamo je bio jedan izvanzemaljca koji je znao sve jezike koji su se govorili u svemiru. Izvanzemaljca s kojim se dječak

družio zvao se Morrax. Morrax je rekao da pošalju jednu sovu da pita dječaka je li gladan. Dječak je bio gladan, a sova ga je pitala što želi jesti. Dječak je želio jesti čevape s lukom i kečapom. Sova je prevela to Morraxu koji je rekao da oni toga nemaju, ali imaju hamburgera s gumito od autito s preljevom od benzina. Dječak je rekao da ipak nije gladan. Dječak je tužan sjeo na neki kamen i pogledao prema svemiru. Ugledao je Crnu rupu. Sjetio se da je na Marsu lakša gravitacija i skočio u Crnu rupu. Odjednom se probudio u svom krevetu. Uplašeno je viknuo: „Aaaaaaaa!!!“ Tata je uletio u sobu i pitao dječaka što se dogodilo. On mu je ispričao što mu sve dogodilo, a tata mu je rekao da je sve to sanjao. Dječak se zbunjeno okrenuo prema prozoru, a na njemu je stajala sova koja mu se zagonetno smješkala.

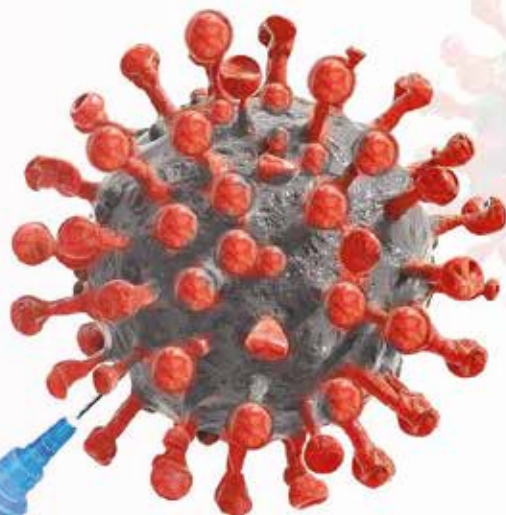

SVIJET OKO NAS

KOLIKO JE SLOBODA ODLUČIVANJA „ZDRAVA“ ZA ZDRAVLJE STANOVNIŠTVA?

Cjepivo - da ili ne

Odluka o cijepljenju protiv koronavirusa trenutno nije na popisu briga četrnaestogodišnjaka, ali njihovih roditelja i bližnjih, svakako, jest. Pravo na slobodu izbora: cijepiti se ili ne, svakodnevna je medijska tema.

Jedna od aktualnih dvojba kojima novinari i stručnjaci najrazličitijih područja pune medijski prostor, i koja je privukla pozornost nas četrnaestogodišnjaka, jest treba li se cijepiti protiv koronavirusa ili ne? Iako injekcijska igla s cjepivom, od koje strahuju i najhrabriji, trenutno zaobilazi djecu i mlade do osamnaeste godine, odluku moraju donijeti naši roditelji, djedovi i bake i ostale bliske osobe.

Britanski državnik Winston Churchill je rekao: „Demokracija je loš oblik vladavine, ali ne postoji bolji.“ Pitam se: „Je li, mož-

da, i cjepivo loš oblik suzbijanja bolesti, ali ne postoji bolji?“ Zašto je toliko oprečnih mišljenja vezano uz cjepivo? Je li to nepovjerenje u cjepivo ili nepovjerenje u dobronamjernost drugih ljudi, ili nepovjerenje u znanost i znanstvenike? Je li cjepivo prebrzo pronađeno, dovoljno ispitano?

Konkretno, što se koronavirusa tiče, ljudi bi se najprije trebali pridržavati epidemioloških preporuka da bi se sigurnost cjepiva brže i točnije mogla utvrditi. Pa kad prva faza rješavanja problema završi, niskorizično cjepivo može se početi primjenjivati na stanovništvu, čemu i svjedočimo ovih dana. Ako je cjepivo sigurno i učinkovito, cijepljeni ljudi bit će zdravi, a oni koji se nisu cijepili zbog nepovjerenja u znanost i mogućih posljedica po zdravlje, povest će se za dobrim primjerom, vjerovat će

znanstvenicima i cijepit će se. To je situacija koju svi priželjkujemo! Sretan završetak izazova s kakvim se čovječanstvo nije dosad susrelo. No, što ako se unatoč svemu ne cijepi željeni i potreban postotak stanovništva s ciljem suzbijanja epidemije? Otvara li takva situacija mogućnost da vlade država donesu neliberalnu odluku - da je cijepljenje obavezno?! Bi li to bila reakcija na Churchillovu misao? Zdravlje stanovništva opravdava donošenje „zdravih“, ali i nepopularnih odluka vladajućih. Naravno, pod pretpostavkom da je cjepivo sigurno. Je li takva neliberalna odluka „zdrava“ za demokratsko društvo, slobodu izbora i odlučivanja svakog pojedinca? Pretvara li se demokratsko društvo, u tom slučaju, u diktaturu? Je li to jedina mogućnost za suzbijanje pandemije? Bi li svijet mogao testirati cjelo-

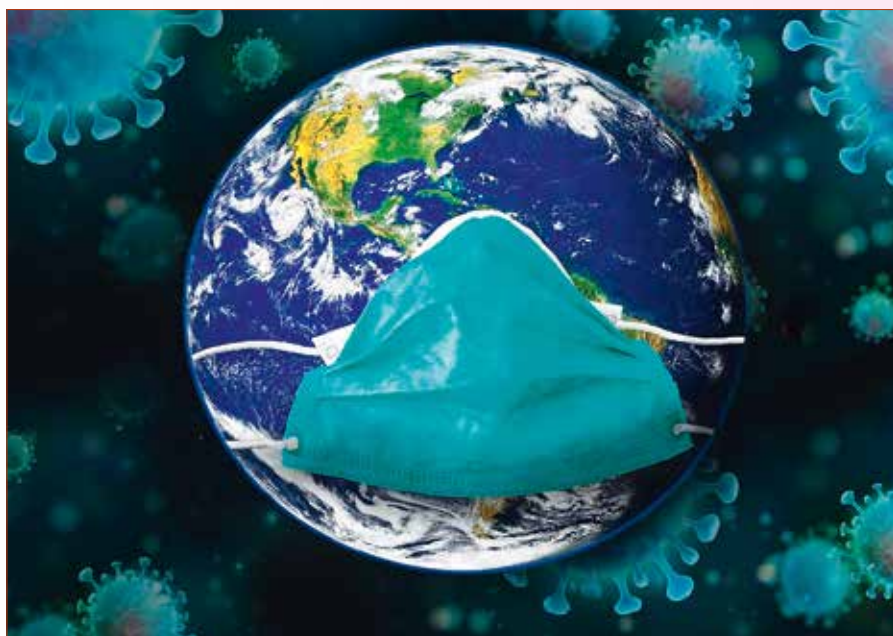
kupno stanovništvo, bi li mogao zatvoriti državne granice, izolirati zaražene, izliječiti one koje mogu i tako izbjeći prisiljavanje, ucjenjivanje ili stvaranje pritiska građanima da donesu odluku hoće li se cijepiti ili ne? U tom slučaju borba protiv pandemije ovisila bi više o ljudskoj odgo-

vornosti, a manje o ugrožavanju temeljnih ljudskih prava – prava na izbor.

„Svako rješenje ima prednosti i nedostatke, kao i uvijek u životu. Ako vlade država nareda cijepljenje svojih građana, takvo rješenje utjecat će na odnose među ljudima te narušiti osnov-

ne ljudske slobode, ali će, možda, spriječiti pandemiju i omogućiti povratak „normalnom“ životu na kakav smo navikli. Ako pak ishod pandemije bude počivao na odgovornosti stanovništva, neće biti ugroženo ljudsko pravo na slobodu odluke, ali će, možda, puno više ljudi biti zaraženo ili će izgubiti bitku s virusom. Koje rješenje je humanije, ali istodobno i učinkovitije? Kojem rješenju je prioritet ljudsko zdravlje i budućnost nacije koja bi se trebala baviti i nekim drugim temama, a ne samo statistikom zaraženih i umrlih? „Ništa nije teže, stoga ni dragocjenije, od sposobnosti odlučivanja“, rekao je Napoleon. Istina je uvijek negdje između, odluku nije lako donijeti, no želje su nam zajedničke: što manje tužnih obitelji i bolesnih ljudi.

Karlo Jakin, 8.a

SVIJET OKO NAS

Bicikl – najplemenitiji izum ljudskog bića (William Saroyan)

PRIČA O BICIKLU

U sklopu projekta Lora – „Volim se gibat, gibat“ za učenike je održano predavanje o biciklima i biciklizmu.

Jedna od važnih aktivnosti u okviru projekta LORA (Laboratorij održivog razvoja) je suradnja s lokalnim udrugama i ustanovama s ciljem provođenja edukacije za učenike, učitelje i roditelje.

Zbog toga smo u naš školski projekt „Volim se gibat, gibat“, koji je dio projekta LORA, uključili i PU karlovačku.

Dana 22. i 23. listopada 2020. djelatnik PU, gospodin Dražen

Rakuša održao je predavanje za učenike 8. razreda o prometnim zakonima i propisima koji se odnose na bicikliste. Zbog epidemiološke situacije predavanje je održano u školskom vrtu.

Prometni je policajac najprije govorio o prometu općenito, o prometnim nesrećama i o primjerima stradanja zbog nepažnje i nepoštivanja prometnih znakova. Naveo je i neke zastrašujuće

statističke podatke o stradanjima biciklista u prometu u proteklih 60-ak godina.

Nakon toga uslijedio je, za nas puno zanimljiviji, dio pod naslovom „Bicikl je zakon“ u kojemu je govorio o povijesti bicikla i biciklizma. Saznali smo da je prvi bicikl izrađen u Nizozemskoj u 16. stoljeću, a njegov se nastanak može povezati s velikom erupcijom vulkana čije su katastrofalne

posljedice rezultirale sveopćom nestašicom hrane, ugibanjem životinja, posebice konja koji su u to doba bili glavni pokretači prometnih vozila, tj. zaprežnih kola.

Ta je nevolja potaknula ljude na pronalaženje novih načina i sredstava prometovanja. Nizozemac Karl von Drais izumio je nepraktično drveno vozilo bez kočnica – bicikl. U početku su ga posjedovali samo imućniji građani i bio je prilično nepraktičan (poznati bicikl s 2-metarskim kotačem). S vremenom je on postao

sve jeftiniji i dostupan široj masi.

U drugoj polovici 20. st., kad se javlja ideja „zdravog života“, bicikl postaje vrlo popularan i financijski dostupan gotovo svima.

U Gradskom muzeju Karlovac izložene su fotografije i nekoliko primjeraka starih bicikala, a s vremenom bi ih valjalo ponovo pogledati i prisjetiti se kako je započela priča o biciklu.

Karlovac je jedan od rijetkih gradova u kojemu već dugo postoje dobro ucrtane i uređene biciklističke staze, ali još uvijek je

nedovoljan broj ljudi koji se odlučuje svakodnevno koristiti bicikl kao prometno sredstvo. Predavanje je trajalo jedan školski sat, bilo je jako zanimljivo i činilo nam se prekratko jer bismo o toj temi mogli slušati još satima.

Vjerujem da su nakon predavanja mnogi osjetili želju odmah sjesti na bicikl i provozati se svojim lijepim gradom jer, kako je jednom rekao John F. Kennedy, *ništa se ne može usporediti s jednostavnim zadovoljstvom vožnje biciklom.*

Karlo Jakin, 8. a

UČIMO NA PUTU

Škola u prirodi SELCE

Učenci četvrtih razreda Osnovne škole Grabrik uputili su se na svoju Školu u prirodi u Selcu u tjednu od 7. do 11. lipnja 2021. godine.

Tradicionalno smo bili smješteni u Hostel Karlovac u kojem već više desetaka godina ljetuju generacije mladih Karlovčana i tamo stvaraju nezaboravne uspomene. Djeca i njihove učiteljice pet su dana uživali u lijepom vremenu, kupanju na plaži hostela, sportskim igrama i turnirima te u izletima na Krk i u Crikvenicu. Na Krk smo brodom putovali čak dva puta, jednom u posjet Vrbniku i drugi puta u posjet špilji Biserujka, a u Crikvenici smo posjetili crikvenički Aquarium. Bilo je vremena i za učenje sadržaja iz Prirode i društva, kao i za odmor i sladoled. Jedna od djelatnica hostela nas je na

izvornom čakavskom narječju upozнала s biljkama koje rastu u dvorištu hostela, što je također bilo vrlo zanimljivo, a večeri su bile rezervirane za zabavu uz disko-glazbu. Sretni zbog ovakvog lijepog iskustva vratili smo se svojim kućama i školskim obavezama koje nas čekaju u posljednjem tjednu nastave.

UČIMO NA PUTU

POSJET GALERIJI

Dana 15. lipnja 2021. 7.b razred, pod vodstvom učiteljice Likovne kulture Ivane Maradin, posjetio je Galeriju „Vjekoslav Karas“ u kojoj je održana izložba slika karlovačkog sli-

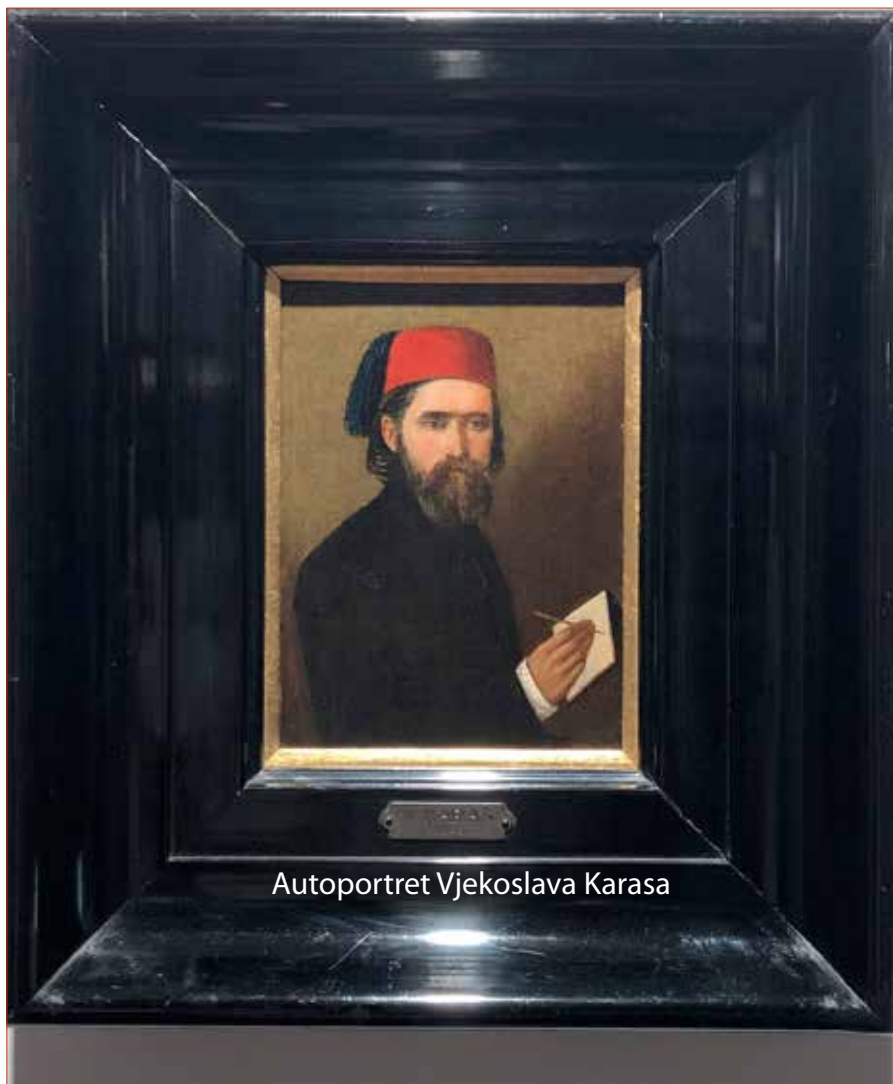
saznali da je rođen 19. 5. 1821. godine u Karlovcu. Prvih sedamnaest godina života proveo je u Hrvatskoj, a od 1838. do 1848.

živi i radi u Italiji gdje su nastala njegova mnoga umjetnička djela. Radio je u ateljeu slikara Corsija, a kasnije i u ateljeu Gi-

kara iz 19. stoljeća „Karas pod upitnikom“. Kako se autor nije potpisivao na slike, za jedanaest slika samo se pretpostavlja da su njegov rad. U galeriji se može vidjeti devet autorovih djela čija je autentičnost znanstveno potvrđena. Neke od slika su „Madona s Djetetom koje spava“, „Majka izlaže Mojsija na obali rijeke Nil“, „Rimljanka s mandolinom“ i „Portret gđe Karas“. Posljednja je slika jedina u Hrvatskoj na kojoj je poznati Karasov potpis.

Voditeljica je učenicima ispričala i nešto o životu toga karlovačkog slikara. Tako su

Autoportret Vjekoslava Karasa

useppea Melija u Firenzi. Imao je malenu plaću od koje mu je, kada je platio stan, hranu i rublje, ostalo samo 5 forinti. Nakon nekoliko godina otišao je u Rim gdje je upoznao i sprijatelji se s Johannom Friedrichom Overbeckom i Carlom Meyerom. Koristio je besplatno atelje u potkrovlju Palazza Venezia. U Rimu je upoznao i zaljubio se u „najljepkiju i najdražu gospođicu“ po imenu Candidi koja mu, nažalost, nije uzvratila ljubav. Dana 25. 5. 1848. vratio se u svoju domovinu te nastavlja slikati i putovati Dalmacijom. Pokušao je počinuti samoubojstvo, a 1858. godine utopio se u rijeci Korani. Vjekoslav Karas poznat je kao prvi ilirski slikar i prvi hrvatski školovani slikar. Njegovim je stvaralaštvom i životnom sudbinom snažno obilježen ra-

Majka izlaže Mojsija na obalu rijeke Nil

zvitak hrvatskoga slikarstva u 19. stoljeću. Slikao je biblijske prizore i portrete, a, osim slikarstvom, bavio se i skladanjem te je svirao flautu i gitaru.

Vjekoslav Karas slikao je portrete svoje rođakinje i značajnih osoba toga doba i grada Karlovca. Napravio je i autoportret koji je zaštićen čim je pronađen.

Naslikao je i kćer barunice Saenger te je taj portret najskuplje cijenio. Isprva nitko nije htio kupiti tu sliku, a sada vrijedi nekoliko milijuna.

Za mnoga djela ne zna se pouzdano jesu li njegova jer su godinama krasila domove raznih obitelji. Djela su prepoznali povjesničari umjetnosti i prodali ih muzejima i galerijama.

Iako je živio samo trideset i sedam godina, naslikao je mnoga velika djela koja će se pamtiti i čuvati u muzejima i galerijama. Ta su djela vrlo realistična i fascinantna te čine neprocjenjivi dio kulturne povijesti i identiteta grada Karlovca.

Izložba je poučna, zanimljiva i nadasve poticajna te širi poglede na slikarstvo i likovnu umjetnost.

*Klara Skradski Petravić i
Sanjin Janjanin,
članovi novinarske grupe*

Portret kćeri barunice Saenger

Virtualna terenska nastava

OSTANIMO DOMA, POSJETIMO POPOVAČU!

U godini pandemije, kad se cjelokupno funkcioniranje škole i nastavnog procesa trebalo brzo prilagoditi novome normalnome, terenska nastava, omiljena aktivnost većine učenika, postala je potpuno neizvediva. No, je

li to baš tako ili su nas nove prilike samo natjerali da se snađemo pa ipak otputujemo, barem virtualno?

Putovati znači razvijati se (Pierre Bernand)

Radeći u uvjetima nastave na daljinu postalo je moguće iskoristiti znanje i vještine učenika osmoga razreda za organiziranje virtualne terenske nastave. Zadatak je dobio 8. C razred, na prijedlog njihove profesorice Tatjane Bednjaneć, nakon što su pristali sudjelovati u zajedničkom mini-projektu s 8. A razredom OŠ Popovača i njihovom profesoricom povijesti Manuelom Kujundžić.

Zadatak je bio izraditi kratke video isječke na različitim lokacijama u Karlovcu s ciljem da 8. A OŠ Popovača upozna naš grad. U isto vrijeme 8. A je u Popovači na različitim lokacijama snimao svoje videomaterijale da bi 8. C virtualno otputovao u njihov rodni grad. Podijeljeni u manje grupe učenici su osmislili sadržaje koje žele prikazati; od prirodne i kulturne baštine, preko znamenitih sugrađana do zabavnih sadržaja i manifestacija u gradu.

Put je najbolje mjeriti ne kilometrima, već prijateljima

Nakon marljivog rada 8. A i 8. C upoznali su se 19. ožujka 2021. putem Google Meet aplikacije. Okupljene u svojim učionicama razrede su pozdravili ravnatelj OŠ Popova-

ča i ravnateljica OŠ Grabrik. Najprije je 8. C u čast Dana škole prikazao dvadesetominutni video o Karlovcu i svojoj školi u kojem se pojavilo čak 20 učenika 8. C razreda u ulozi domaćina i vodiča. Potom su svoj video na isti način podijelili učenici 8. A OŠ Popovača. Ugodno druženje nastavilo se na društvenim mrežama, a, iako u Popovaču nisu zbilja otišli, sada je ona učenicima 8. C mnogo bliža i draža.

Andre Hyde rekao je da se ljudi mogu pronaći i spoznati samo u avanturama, a mi se nadamo da će ovakvih avantura biti još, pa makar i virtualnih!

8. C razred

Humanitarna akcija POTRES U PETRINJI I OKOLICI

Godinu iza nas, uz koronavirus, pamtit ćemo i po snažnome potresu magnitude 6,2 koji je pogodio područje Siska i Petrinje u utorak, 29. prosinca 2020. godine.

Materijalna šteta bila je golema, ali zanemariva u usporedbi s činjenicom da je u potresu život izgubilo 7 osoba. Od toga dana podrhtavanja tla stanovnicima Sisačko-moslavačke županije postala su gotovo svakodnevica. Brojni građani u nekoliko sekundi izgubili su svoje domove te i sada žive u improviziranome kamp naselju čekajući obnove svojih kuća. Njihova, ali i budućnost Petrinje i Siska je, kažu, neizvjesna. Mnogi su se već i trajno odselili te je broj stanovnika toga područja sve manji.

Humanitarne akcije

Odmah nakon potresa cijela se Hrvatska mobilizirala kako bi pomogla onima koji su ostali na ulici. Ljudi iz svih krajeva samoinicijativno su počeli organizirati prikupljanja hrane, odjeće, grijalica, higijenskih potrepština, a mnogi su nudili i smještaje. Neki su se čak odmah zaputili prema potresom pogođenom području nudeći pomoć.

OŠ Grabrik za Petrinju

I naša je škola organizirala humanitarnu akciju u kojoj smo prikupili i donirali OŠ Mate Lovraka u Petrinji školski namještaj, lektirna djela, informatičku opremu. U akciji su sudjelovali i učenici koji su

prikupili školski pribor za svoje vršnjake; ruksake, bilježnice, geometrijski i pisaći pribor, a sve je pokrenula naša Tea Borković, profesorica matematike, koja u spomenutoj školi studentima Učiteljskog fakulteta u Petrinji drži metodičke vježbe. Svoju zahvalnost ravnateljica OŠ Mate Lovraka, prof. Ankica Krnjajić Magdić, iskazala je prigodnim pismom, pozivom u njihov grad i školu te zahvalnicom našoj školi. Donacija naše škole uvijek je bila i fotografijom koja stoji u holu petrinjske škole i sve nas podsjeća da jedna od najvažnijih stvari koju možemo učiniti jest pokazati onima u nevolji da nisu sami.

LORA - LABORATORIJ ODRŽIVOG RAZVOJA

Osnovna škola Grabrik, kao jedina škola naše županije, od jeseni 2019. godine uključena je u projekt *LORA- laboratorij održivog razvoja* koji je pokrenula Bioteka, udruga za promicanje biologije i srodnih znanosti. Projekt se bavi održivim razvojem i njegovom integracijom u obrazovanje, a okosnica su mu globalni ciljevi za održivi razvoj Ujedinjenih naroda definirani 2015. godine.

Unutar projekta naša je škola osmislila program *Volim se gibat*,

u njenom ostvarivanju. Zadatak smo, zajedno s našim profesorima mentorima, shvatili vrlo ozbiljno, no uz učenje nije nedostajalo ni zabave! Osmislili smo i proveli početnu anketu o navikama učenika (njihovom načinu dolaska u školu te kretanju u slobodno vrijeme), prikupljali podatke o mreži biciklističkih staza u gradskim četvrtima u kojim žive te izradili kartu staza tih četvrti. Provedene su i edukacije na tu temu. Tako smo mogli čuti predavanja: *Dijelovi bicikla i osnovni popravci* koje su

predavanje pod nazivom *Pedalom po Europi* Zlatka Lenuzzi u suradnji s udrugom *Carpe diem* i Centrom za mlade. Održani su i sati razrednika na temu *Zdravo se hrani i kreni* u gotovo svim razrednim odjeljenjima. Cilj je bio jačanje svijesti učenika o boljem i zdravijem načinu života. Organizirano je i natjecanje pod nazivom *Biciklističke vještine* gdje su učenici pokazali tehnike u savladavanju postavljenog poligona. Projekt je predstavljen u emisiji *Mladi* u centru na lokalnom Trend radiju 22. listopada.

Uz mnoštvo aktivnosti nije nam bilo dosadno, a nadamo se da će se projekt nastaviti i s idućim generacijama. O budućim projektima Grada u svrhu poticanja održivih

gibat! kojemu je cilj poticanje aktivnijeg načina života i zdravlja djece, ali i odraslih. Program nas je potaknuo na razmišljanje o održivoj budućnosti te kako, kao pojedinci, možemo sudjelovati

održali Zlatko Lenuzzi i Ivan Radočaj, volonteri iz SRK *Pedala lagani*, predavanje za učenike osmih razreda pod nazivom *Biciklisti u prometu* koje je održao Dražen Rakuša iz PU karlovačke te online

načina prometovanja, ali i drugim temama koje su nas zanimala, razgovarali smo s gradonačelnikom Damirom Mandićem.

Tara Radočaj, 8. C

zasadi stablo,
ne budi panj!

Kampanja „Tjedan kolektivne sadnje stabala u Hrvatskoj 2021.“ održava se u razdoblju od 1. do 7. ožujka 2021. godine u organizaciji udruge „Zasadi stablo, ne budi panj!“ na lokalnoj, regionalnoj i nacionalnoj razini u Republici Hrvatskoj.

„Zasadi stablo, ne budi panj“ najveća je i najopsežnija kampanja sadnje drveća u Republici Hrvatskoj. I naša se škola pridružila ideji promicanja svijesti o klimatskim promjenama i stvaranju kolektivnog zadovoljstva aktivnostima usmjerenim očuvanju okoliša. Učenici 8. B razreda su, uz stručno vodstvo učiteljica iz Biologije i Kemije,

zasadili deset stabala u dvorištu škole. Naš školski vrt od 1. ožujka 2021. krasi stabla jabuke, kruške, breskve, nektarine i oraha, od svake vrste po dvije jedinke. Naši su učenici ozbiljno prionuli poslu i svojim se trudom približili ekološkom cilju koji doprinosi održivom razvoju i odgovornom ophođenju prema okolišu. Kako ekologija zauzima važan dio nastave u našoj školi, bilo je važno sudjelovati. Time smo ujedno osvijestili današnje generacije učenika da se sadnjom drveća i pohranom ugljika sprečavaju negativni utjecaji na klimatske promjene. Veselimo se novim akcijama kojima je cilj zaštita okoliša, jer, kako je rekao filozof Francis Bacon, „Priroda se pobjeđuje samo pokoravajući joj se.“

PITALI SMO

Na kavi s gradonačelnikom

EKSKLUZIVA:

U GRADU USKORO KINO I BAZEN?

Patrick: Poštovani gospodine gradonačelnice, želimo Vam dobar dan! Zahvaljujemo se što ste se odazvali na ovaj razgovor. Kako ste?

Gradonačelnik: Četiri plus. Vrlo dobro prema odličnom.

Patrick: Da Vam pojasnimo za što smo Vas pozvali.

Naime, naša je škola od prošle jeseni uključena u projekt "LORA - laboratorij održivog razvoja" koji je pokrenula udruga Bioteka iz Zagreba. Naša je zadaća bila u sklopu projekta osmisliti vlastiti program temeljen na ciljevima održivog razvoja. Tako smo pokrenuli program pod nazivom *Volim se gibat, gibat!*, a cilj mu je poticanje djece i odraslih na aktivno provođenje slobodnog vremena, a time i na zdraviji način života.

Iris: U sklopu projekta provedene su različite aktivnosti; demonstracija dijelova bicikla i osnovnih popravaka, predavanje o biciklima i pravilima u prometu, vožnja na poligonu. Također smo istražili postojanje biciklističkih staza u dijelovima grada iz kojih su naši učenici pa nam je to bio jedan od povoda za razgovor s Vama. *Vozite li Vi bicikl?*

Gradonačelnik: Rijetko. Vezan sam za automobil zbog posla, a što se tiče rekreacije, to je uglavnom šetnja. Kada je ljepše vrijeme, može me se vidjeti i na biciklu, ali to je zaista rijetko.

Iris: Bilo bi lijepo vidjeti neke osobe iz gradske uprave na biciklima.

Gradonačelnik: Moram reći da jedan dio gradske uprave zaista koristi bicikl i dolazi biciklom na posao. Nedavno smo imali obnovu zgrade pa smo osposobili jedan malo veći prostor da ljudi mogu više koristiti bicikle.

Patrick: Naša je škola u sklopu projekta napravila kartu biciklističkih staza pojedinih gradskih četvrti, a zaključak je da bi ih moglo biti i više. Planirate li napraviti još biciklističkih staza u gradu?

Gradonačelnik: Površina pješakačkih staza u Karlovcu iznosi 115 km, dok je biciklističkih staza oko 40 km. Biciklističkih staza vezanih uz kolnik je oko 1600 m, pješakačko-biciklističke površine je 10 km, pješakačko-biciklističko-rekreacijske površine (nasip, Crna promena itd.) je oko 8 km pa kad sve to zbrojimo, imamo poprilično velik broj biciklističkih staza. S druge strane postoji jedan problem, a to je da se u gradnji i uređenju cesta, odnosno nogostupa, miješa čak i zakonska regulativa te se tek unatrag desetak godina počelo sustavno promišljati o osiguravanju biciklističkih staza. Trenutno kod svake obnove kolnika planiramo napraviti i biciklističku stazu.

Iris: Što je s projektom *rent-a-bike*? Primijetili smo da u gradu više nema takvih mjesta.

Gradonačelnik: To je projekt koji funkcionira isključivo u proljeće i ljeto. Grad je plaćao *rentanje* tih bicikala, ali to se nije pokazalo toliko atraktivnim iako su punktovi bili postavljeni na više lokacija u gradu; kod Kauflanda, na Korzu i kod sporstke dvorane Mladost. Bez obzira što je vrlo mali broj građana tu mogućnost koristio, nastaviti ćemo s projektom. Pokušavamo popularizirati korištenje bicikala, pogotovo za one ljude koji nisu vezani za automobil poslovno ili privatno.

Iris: Planirate li više parking mjesta za bicikle u gradu?

Gradonačelnik: Uza sve naše projekte uređenja, izgradnje nogostupa, ulica i kolnika predviđa se i dio gdje bi trebao biti „parking“ za bicikle. Trenutno potičemo osiguravanje parking mjesta u našim ustanovama, gdje Grad direktno može utjecati na to, prije svega mislim na Zorin dom, muzej, Aquatiku i knjižnicu, koje to zaista i nude.

Patrick: Kakav je plan za uređenje Vunskog polja? Možda poligon za bicikle?

Gradonačelnik: Obnova Vunskog polja već je krenula. Počelo se s dječjim igralištem, a nastavilo s igralištem za košarku i mali nogomet. Vunsko polje, kao vrijedan dio grada Karlovca, dio je jednog većeg projekta koji će u sastavu imati i prostor za bicikli-

ranje. Naravno, tu se također pojavljuje i problem odricanja „zelenog“. Što se tiče poligona za bicikle, svakako bi ga trebalo napraviti pa možda čak i na Vunskom polju. Kad je već riječ o korištenju bicikla, tu dolazi i do inicijative za populariziranje vožnje bicikla, a i onog ne manje važnog: edukacije o biciklima, pogotovo što se tiče prometnih pravila, dakle, ideja o poligonu stoji.

Patrick: Na drvenom mostu na Korani nalazi se tabla s biciklističkim rutama. Planirate li postaviti još koju tablu?

Gradonačelnik: Sve u vezi biciklističkih ruta radila je Karlovačka županija jer one ob-

hvaćaju područje i van samoga grada. To je jedan EU projekt koji se može pronaći i na stranicama Županije.

Patrick: Bilo bi zanimljivo nagraditi građanku ili građanina koji je proveo najviše vremena vozeći bicikl novim biciklom, možda električnim?!

Gradonačelnik: Nagrada mi se sviđa, ideja je dobra i mogu reći da to nismo prakticirali. A što se tiče električnog bicikla, to ne odgovara definiciji bicikla s obzirom da je cilj vožnje bicikla stvarati silu da se kotači okreću, ali bicikl kao nagrada mi se sviđa.

Patrick: Kad smo već kod nagrada, interesantna ideja bila bi i

organizirati biciklijadu, utrku na kojoj bi pobjednik također mogao osvojiti novi bicikl.

Gradonačelnik: To bismo mogli napraviti kao školsko, gradsko, županijsko i državno natjecanja. Sama ideja mi se sviđa.

Iris: Odmaknimo se od bicikala. Planira li se još koja sportska dvorana u gradu?

Gradonačelnik: Moram naglasiti da u Karlovcu imamo puno sportskih dvorana. Mi smo čak grad s najviše dvorana rukometnih veličina po glavi stanovnika. Međutim, imamo jedan problem koji sada pokušavamo riješiti. Naime, naša školska sportska dvorana na Rakovcu stara je više od 50 godina i ona je zaštićeno kulturno dobro. Zašto je to problem? Zato što na njoj ne smijemo raditi nikakve intervencije, osim obnavljati je u postojećem stanju. Budući da nam ona ne omogućuje natjecanja europske razine, morat ćemo ipak graditi novu, veliku dvoranu.

Iris: U gradu se već dugo govori i o izgradnji bazena. Je li to uopće u planu?

Gradonačelnik: Grad Karlovac pokušao je više puta pokrenuti tu priču. Problem u toj priči jest održavanje bazena nakon što ga napravimo. U gradskoj upravi optimistično gledamo na to jer nam se otvaraju mogućnosti dodatnih financiranja iz Europe. Rade se planovi; arhitekti i urbanisti to rješavaju, traže najbolje rješenje. Nova je ideja da bi se bazen radio na području vojarnе Luščić. Prema prvim procjenama bazen košta oko 80 milijuna kuna. I mi ga sami sigurno nećemo financirati, ali europskim novcem mislim da ćemo

uspjeti. I mi veliki maštamo o tome kao i vi mali. Naša je ideja i želja da taj naš bazen grijemo toplom vodom iz zemlje. Pored grada Karlovca nalazi se jedno polje za koje se sa sigurnošću može tvrditi da u podzemlju ima vruće vode kojom nam je cilj grijati cijeli grad, da budemo pravi „zeleni“ grad. To bi nam smanjilo i troškove održavanja bazena.

Patrick: Zanima nas i kino Edison. Hoćemo li napokon gledati filmove na velikim platnima?

Gradonačelnik: Mislim da to mediji još nisu objavili pa imate svojevrsnu ekskluzivu. Naime, danas sam u Zagrebu potpisao s Ministarstvom regionalnog razvoja odobrenje od 160 milijuna kuna od čega je 30 milijuna za obnovu kina Edison, 105 mil. za izgradnju vrelovoda i 23 mil. za izgradnju Centra Nikola Tesla. Nadamo se da će već u ožujku na kinu biti skele, a time kreće građevinska obnova i obnova opreme.

Patrick: U nekim su gradovima na javnim mjestima postavljeni stolovi za stolni tenis. Možemo li možda i tako nešto očekivati?

Gradonačelnik: Već imamo nešto slično, ali ovo je dobra ideja. Zapisao sam dva tvoja prijedloga: javni poligon za bicikle i stolovi za stolni tenis pa ćemo ti javiti hoće li to zaživjeti.

Iris: Poštovani gospodine gradonačelnice, još Vam se jednom zahvaljujemo na vremenu koje ste odvojili za ovaj razgovor.

Gradonačelnik: Drago mi je da sam mogao razgovarati s vama i pozdravljam sve čitatelje vašeg školskog lista.

Patrick i Iris, 8. c

PITALI SMO

INTERVJU S LANOM

Naša učenica Lana Radujković (7. d) ove je godine na županijskim natjecanjima ostvarila dva prva mjesta – iz Povijesti i iz Geografije te je iz obaju predmeta pozvana i na državna natjecanja. U godini koju su obilježili pandemija i potresi ova su postignuća još značajnija. Odlično 2. mjesto na državnome natjecanju iz Povijesti povod je ovome razgovoru.

Pozdrav, Lana, drago nam je što si pristala odati nam poneku tajnu svog uspjeha. 😊

Na samom početku ovog razgovora želimo ti čestitati na postignutom rezultatu.

Lana: Hvala!

Što više voliš - povijest ili geografiju? Zašto?

Lana: Na to pitanje uvijek mi je bilo teško odgovoriti. Oba predmeta su mi draga i imaju svoje čari. Povijest sam voljela od malih nogu pa mi je, možemo reći, prva ljubav.

Postoji li tema iz povijesti koja te posebno zanima?

Lana: Ove mi je godine najzanimljiviji početak 20. stoljeća, osobito Prvi svjetski rat. Općenito me najviše zanima razdoblje 19. i 20. stoljeća.

Kako se pripremaš za natjecanja? Koliko vremena dnevno provedeš učeći?

Lana: Za natjecanja se pripremam izdvajajući i povezujući

činjenice, pročitavajući povijesne izvore i karte s mentorima te riješavam testove s prošlogodišnjih natjecanja. Zapravo i ne znam koliko vremena provedem učeći. Ovisi koliko vremena nađem uz redovnu nastavu i obaveze izvan škole.

Što te motivira – rezultat, znanje koje stječeš ili nešto treće?

Lana: Motivira me znanje koje stječem, a rezultat mi je poticaj za dalje. Lijepo je kada se trud isplati. 😊

Ove je godine natjecanje bilo online. Opiši nam kako je to izgledalo? Je li bilo kakvih problema? Kakvi su tvoji dojmovi?

Lana: Natjecanja su se provodila putem videopoziva u aplikacijama Teams i Zoom. Smetalo mi je što se često stvarala buka zbog uključenih mikrofona, ali, s obzirom na okolnosti, provedba natjecanja dobro je organizirana.

Žao mi je što nismo nekamo otputovali, kao prijašnjih godina, i što nisam mogla upoznati i družiti se s ostalim sudionicima natjecanja, no natjecanje je tu da razvijamo svoje interese pa održalo se uživo ili online - svako nosi neko novo iskustvo.

Ovo ti nije prvo natjecanje. Imaš li tremu prije natjecanja i, ako da, kako se nosiš s njome?

Lana: Tako je, uz ova državna natjecanja, u 5. i 6. razredu sudjelovala sam na županijskom Natjecanju iz Geografije, a ove godine i na županijskom Natjecanju iz Kemije. Trema mi inače stvara velike probleme prije natjecanja, ali nemam recept kako se nositi s njome. Kada krenem pisati test, ona jednostavno prođe, usredotočim se na zadatke.

Planiraš li se jednoga dana baviti nečime vezanim uz povijest?

Lana: Ne planiram se baviti poviješću, no vjerojatno će mi

ostati hobi. Trenutno me zanimaju farmacija, kemija, fizika i elektrotehnika. Nisam sto posto sigurna što ću odabrati jer se to može promijeniti već sljedeće godine te kroz četiri godine srednje škole.

Što bi poručila onima koji misle da je povijest dosadna?

Lana: Povijest je učiteljica života i da bismo razumjeli sadašnjost i gradili budućnost, trebali bismo znati neke značajne događaje iz prošlosti. Postoje gradiva, događaji i razdoblja u povijesti koja su i meni dosadna, ali mislim da svatko može pronaći nešto zanimljivo.

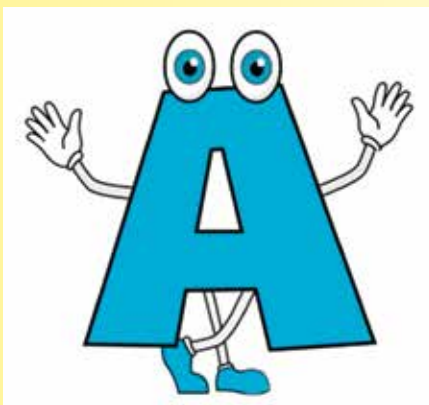
Kako provodiš slobodno vrijeme i imaš li ga uopće? 😊

Lana: Slobodno vrijeme provodim družeći se s prijateljima, igrajući odbojku koju i treniram, a, kao i svakom drugom tinejdžeru, mobitel mi često zaokuplja pažnju. Uglavnom, slobodno vrijeme pokušavam iskoristiti na što bolji način.

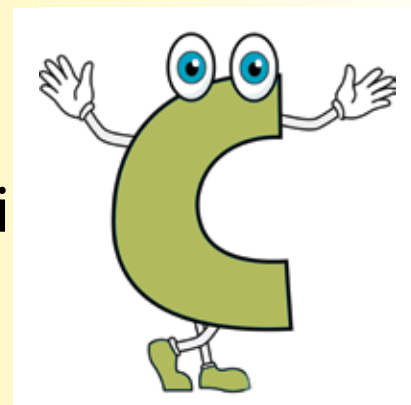
Lana, zahvaljujemo na razgovoru i želimo ti zabavno ljeto!

Lana: Hvala vama. Ugodno ljeto!

Pitali smo naše osmaše...

ili

Iza nas je još jedna školska godina u kojoj smo kombinirali tzv. A i C model nastave, tj. nastavu u školi i nastavu na daljinu. Srećom, C model ili nastava na daljinu trajao je ipak kraće nego prošle godine. Bez obzira na to, problema je bilo, a upravo o njima razgovarali smo s onima koji su takvom situacijom najviše pogođeni, a to su naši osmaši. U nastavku donosimo neka od njihovih zapažanja.

Spektar nezadovoljstva je širok. Počinje nastavom na daljinu, proteže se na problem nošenja maski u školi, a dotiče se i maturalca na koji osmaši nisu otišli.

- Razočarani smo što nema maturalca ove školske godine.
- Nismo zadovoljni time koliko smo, ili bolje rečeno nismo, dobro naučili većinu gradiva tijekom nastave na daljinu jer su ispitivanja bila vrlo rijetka, a nismo pisali ni mnogo testova.
- Tijekom online nastave bili smo zatrpani zadaćama.
- Svi smo nezadovoljni obavezom nošenja maski koje nam samo smetaju – niti možemo slobodno disati niti nas se može čuti dok govorimo.

Gdje ima lošeg, ima i dobrog. Vide naši osmaši i pozitivne stvari:

- Online nastava ove je školske godine definitivno bila bolje organizirana.
- Dokazano je da je školska zgrada za vrijeme potresa sigurna, nije oštećena u potresu, a mi smo naučili prečacem izaći iz zgrade.
- Sretni smo kada možemo sjediti po dvoje u klupi.
- Ove školske godine naša lijepa sjećanja na naše đačke dane obogaćena su proslavom 30. rođendana škole Grabrik.
- Profesori su se dobro odnosili prema trenutnoj situaciji i nama te ih preporučujemo novim generacijama.

NAŠI OSMAŠI

Oproštajno putovanje u Zadar

Pustolovina 8. a i 8. b razreda

DRUGI ĆE DOĆI
NA NAŠE MJESTO,
FALIT ĆE NAM JEDINO
SAFT I TIJESTO!

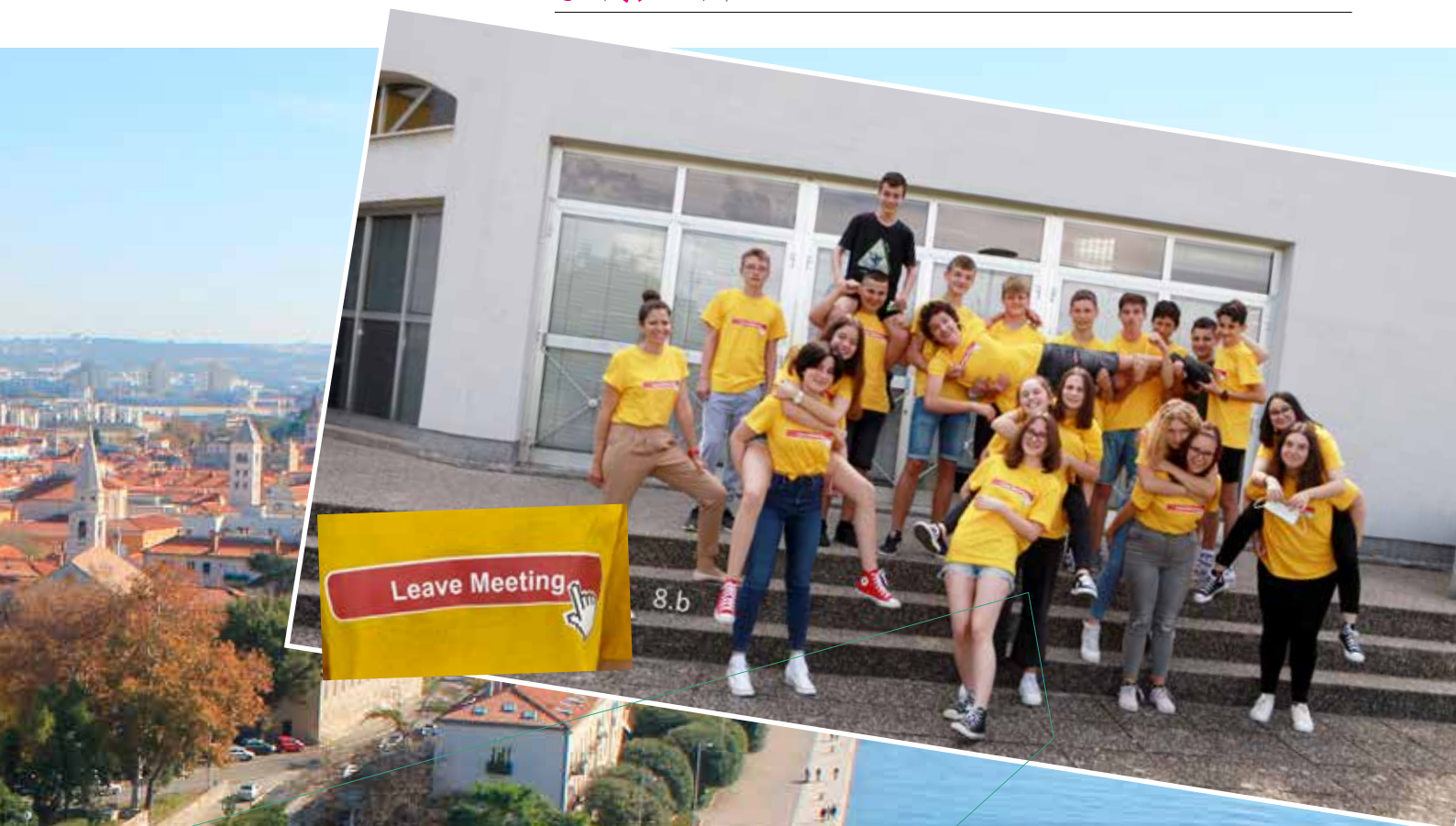
Nakon bura i oluja napokon je zaplovio naš brod...

Zbog pandemije koja nam je svima pokvarila planove, naš se maturalac odgađao nekoliko puta, da bi na kraju bio otkazan.

No, tračak nade da će se nešto promijeniti nabolje, živio je u nama u proteklih godinu i pol.

I napokon, 2. lipnja 2021. zasjalo je sunce i otisnuli smo se na jednostavni izlet u Zadar i Nin. Autobus na kat bio je idealan za vožnju kroz Liku. Pogled na

zapušteni krajolik uljepšavale su priče našeg vodiča o povijesnom značaju ovoga kraja i o poznatim Liča-

O Zadru bi se moglo dugo pričati. Grad je prepun kulturno-povijesnih znamenitosti, a naš je obilazak započeo najposjećenijom atrakcijom, Pozdravom Suncu. Instalacija Pozdrav Suncu kao model Sunčeva sustava s pripadajućim planetima, povezana je s Morskim orguljama čiji se zvuk transponira u svjetlosnu igru koja na zadarskoj rivi nastupa nakon zalaska sunca. Oko Pozdrava Suncu upisani su zadarski sveci i datumi obilježavanja blagdana. Sve smo to slušali uz opuštajuću glazbu Morskih orgulja koje nastaju djelovanjem valova.

Zaustavili smo se na Forumu, jednom od najvećih u Dalmaciji. Na temeljima Foruma izgrađena su crkva sv. Donata. Ako ste ikada bili u Zadru, znate da je to jedna od najupečatljivijih znamenitosti grada po kojoj su neki ljudi (poput mene, na primjer) dobili ime. Crkva sv. Donata izgrađena je u 9. stoljeću, u njezinoj se unutrašnjosti održavaju glazbene priredbe i mise, ali više nije otvorena za javnost. Nakon Foruma, prošetali smo Kalelargom do Trga pet bunara gdje smo se oprostili od voditeljice i

Usljedio je ono što smo svi željno iščekivali cijeli dan! Kupanje! More je bilo „ugodnih“ 15°C, ali to nas nije ometalo u igranju picigina i skakanju u more.

Nažalost, ubrzo smo shvatili da se izlet bliži kraju. S našeg zadnjeg zajedničkog putovanja vratili smo se s nezaboravnim i predivnim uspomenu.

Donata Paulić, 8.a

nima koji su zadivili svijet snagom svojih mišića, poput Marijana Matijevića, svojevremeno najjačeg čovjeka na svijetu, ili snagom svoga uma, poput genijalnog Nikole Tesle.

Prva destinacija bila je Solana Nin. Prolezeći Poučnom stazom soli, naučili smo kako se iz morske vode dobiva sol na tradicionalan način. Vidjeli smo neobične ptice vlastelice, iz slane vode „upecali“ male račiće i probali ljekovitu biljku slanušu. Prošetali smo i kroz znameniti grad Nin, vrlo važno odredište za povijest Hrvata, a dodirnuvši palac Grgura Ninskog bili smo sigurni da će nam se ostvariti sve što smo zaželjeli.

Izlet u Istru

Oproštaj u Istri - 8. c i 8. d

Postoji putovanje kojemu se svi veselimo, nestrpljivo iščekujući te dane za pamćenje. Nažalost, nismo bili u mogućnosti doživjeti višednevno maturalno putovanje, ali zahvalni smo i na ovome izletu koji je bilo teško organizirati dok su na snazi epidemiološke mjere.

Nestrpljivo smo čekali autobus koji će nas odvesti na dugo očekivano putovanje.

Najprije smo krenuli prema Roču, središtu hrvatske pismenosti. Ranojutarnje sunce obasjavalo nas je dok smo razgledavali gradić i slušali vodiča. Putem prema Humu zaustavili smo se kod jednog kamenog obilježja Aleje glagoljaša. U obilasku najmanjeg grada na svijetu saznali smo da tamo stanuje samo dvadesetak stanovnika i da su gradske zidine čuvalе to mjestošće

od prodora Mlečana i Turaka. Nakon razgleda imali smo malo slobodnog vremena za kupnju suvenira.

Vrijeme je postajalo sve sunčanije dok smo kretali za Poreč. U šetnji Porečom oduševili smo se njegovim znamenitostima, a posebno Eufrazijevom bazilikom, njenim bizantskim izgledom i mozaicima. Slobodno smo vrijeme iskoristili za ručak ili samostalni obilazak grada. Ljetno, sunčano ranolipanjsko vrijeme mamilo nas je na kupanje u, još uvijek, svježem moru.

Nakon napornog dana krenuli smo prema Karlovcu. Iako smo bili umorni, zabava se na-

stavila i na povratku kući, a dojam je pojačavala izmjena različitih glazbenih ukusa. Stigli smo na određeno u večernjim satima.

Nisam maturalac zamišljala na ovakav način, no nadmašio je sva moja očekivanja. Bio je to savršeni oproštaj od osnovne škole. Nadam se da će nadolazeće generacije moći iskusiti pravi maturalac i nastaviti dugogodišnju školsku tradiciju oproštaja od školskih prijatelja.

Jana Božičević, 8.d

PROMIŠLJAMO, PIŠEMO, STVARAMO

Ljekovita moć knjige

Čitanje obogaćuje čovjeka, iako toga nismo ponekad svjesni. Sebe ne smatram velikim čitateljem jer mislim da bih trebao više čitati u slobodno vrijeme. Do sada sam pročitao puno raznih i zanimljivih knjiga. Većinom su to bile školske lektire ili stripovi i časopisi koje čitam na moru.

Pročitao sam dosta zanimljivih djela, ali mi se najviše svidjelo djelo **Tajni dnevnik Adriana Molea**. U tom sam djelu pronašao dosta sličnosti sa svojim životom. Većinu svojih osobina pronašao sam i kod Adriana. On je drukčiji, razlikuje se od ostalih, hrabar je u neočekivanim situacijama. Ima problema s roditeljima koji ne obraćaju dovoljno pažnje njegovim pubertetskim potrebama. Ja nemam takve probleme, ali znam da neka djeca imaju i trebaju veću podršku roditelja. Mene moji roditelji razumiju i

mogu s njima o svemu razgovarati. Adrian najviše od svega voli svoj dnevnik u koji zapisuje sve svoje zgrade i nezgode. Ovo djelo bih preporučio tinejdžerima jer bi u njemu, kao i ja, mogli pronaći neke sličnosti ili rješenja sličnih problema.

Djela **Emil i detektivi** i **Tajna mačke šape** preporučio bih pustolovnoj djeci koja vole rješavati misterije. Emil i detektivi je djelo koje govori o ukradenom novcu koje dječak Emil s novim prijateljima želi vratiti. Pronalazi lopova i vraća ukraden novac. Na početku nema prijatelja, a na kraju je stekao puno prijatelja s kojima slavi svoj rođendan. Tajna mačke šape u meni je probudila puno neobičnih osjećaja poput znatiželje, napetosti, iščekivanja... djelo govori o misterioznom biću s tijelom čovjeka i glavom sive mačke. Ova bih djela preporučio djeci četvrtog razreda jer sam ih ja tada čitao i osjetio njihove avanturističke čari. Djeca koja se boje pustolovina možda bi promijenila svoje mišljenje i upustila se u vlastite avanture.

Sva tri djela jako su zanimljiva i smatram da bi djeca koja možda ne vole previše čitati zavoljela knjige. Ja ću se također veseliti čitanju knjiga o pustolovinama i misterijima ili o pubertetu i ljubavnim zavrzlamama.

Vilim Miletić, 7.a

Uvijek su me se dojmile knjige i voljela sam ih čitati. Bilo da sam tužna ili sretna one su mi pružale utjehu i veselje. Teško mi je izdvojiti jednu knjigu pa ću se odlučiti za one koje su mi pomogle i utjecale na mene u određenom periodu moga života. Ne mogu im postaviti svoja pitanja, ali mogu razumjeti njihove misli i osjećaje.

Dnevnik mi se najviše sviđa kao književna vrsta jer autor svakodnevno zapisuje svoje zgrade

i opažanja. Nekoliko sam puta pokušavala voditi svoj dnevnik, ali svaki dan mi nije bio toliko uzbudljiv kao dani koje su proživjeli likovi iz knjige. Istaknula bih lik Grega iz Gregovog dnevnika, a također su mi se svidjeli likovi iz Tajnog dnevnika Adriana Molea, Nikkinog dnevnika i Dnevnika Pauline P. Najviše se mogu poistovjetiti s likom Grega koji prolazi slične trenutke u životu kao i ja. Isto ima otkačenu obitelj, smisao za humor koji će samo on razumjeti i veselega male stvari u životu, poput pronalaska kovanica između kauča ili na tepihu. On ima svoje sretne, ali i tužne i loše dane, kao i one kada mu se ništa ne da raditi, baš kao ni meni. Naši su dani gotovo isti. Kada je sretan, izlazi van sa svojim prijateljem i razveseljava cijelu obitelj. Dijeli kolače ili slatkiše sa svima, izvrši koju obvezu i na kraju uživa. Tako kao i ja! U lošim danima oboje se osjećamo tužno i ne želimo ni s kim razgovarati. Zaključamo se u sobu i slušamo pjesme. Najčešće čitamo knjige jer znamo da je tu naš prijatelj s kojim ćemo barem nakratko zaboraviti sve brige. Tih dana ne koristimo mobitel, ne odgovaramo na poruke jer nam ne treba ničije društvo, samo želimo malo vremena provesti sami. U danima kad se, pak, osjećamo lijenima, samo spavamo do podneva i kasnije pojedemo nešto, a ostatak dana potrošimo na gledanje filmova ili igranje igrice. To oboje smatramo lošim navikama i znamo da nije dobro cjelodnevno izležavanje. Zato sljedeći dan moramo izvršiti sve obaveze i učiti, kako ne bismo bili u zaostatku ili imali loše ocjene. Na neki način mogu se poistovjetiti s glavnim likom jer u

nekim trenucima osjećam kao da sam i sama doživjela njegove pustolovine. Svojim luckastim i sramotnim situacijama Greg se smije, a ja svoje želim što prije zaboraviti. No, kada se sjetim da se on smije, i sama se počnem smijati. Plače zbog tužnih trenutaka i tada se ja sjetim da bih i ja trebala plakati, a ne držati sve to u sebi. On vrlo dobro promisli što će napraviti ili reći, a ja baš i ne. Zbog toga pokušavam više razmišljati u određenim situacijama. Greg je u knjizi opisan kao veoma pametan, ali i ponekad čudan lik. Drugačiji je od ostalih, nestašniji i otkačeniji te zbog tih, i još nekih razloga, pokušavam biti poput njega.

Knjiga kao lijek u kojoj se nalaze moji prijatelji s kojima se poistovjećujem i koji me razumiju. Ne smijemo zaboraviti na radost čitanja i bogatstvo koje nam ono pruža. Kada čitaš, nikad nisi sam jer čitanje je razgovor između pisca i čitatelja.

Klara Skradski Petravić, 7.b

Bijeli klaun je dječak koji traži za bojama i živi neobičan život. Mudri starac uvodi dječaka, ali i mene, u svijet odraslih i pomaže mi na tom putu odrastanja. Mudre izreke starca usmjeravaju me na pravi put.

„Na početku svega ne moraš sve razumjeti, ali moraš dobro razmisliti o svemu i postavljati si dobra pitanja.“ Ova starčeva mudra rečenica pomaže mi puno puta. Djeluje kao lijek za pitanja koja me muče. Često odrasli postavljaju brojna pitanja i stva-

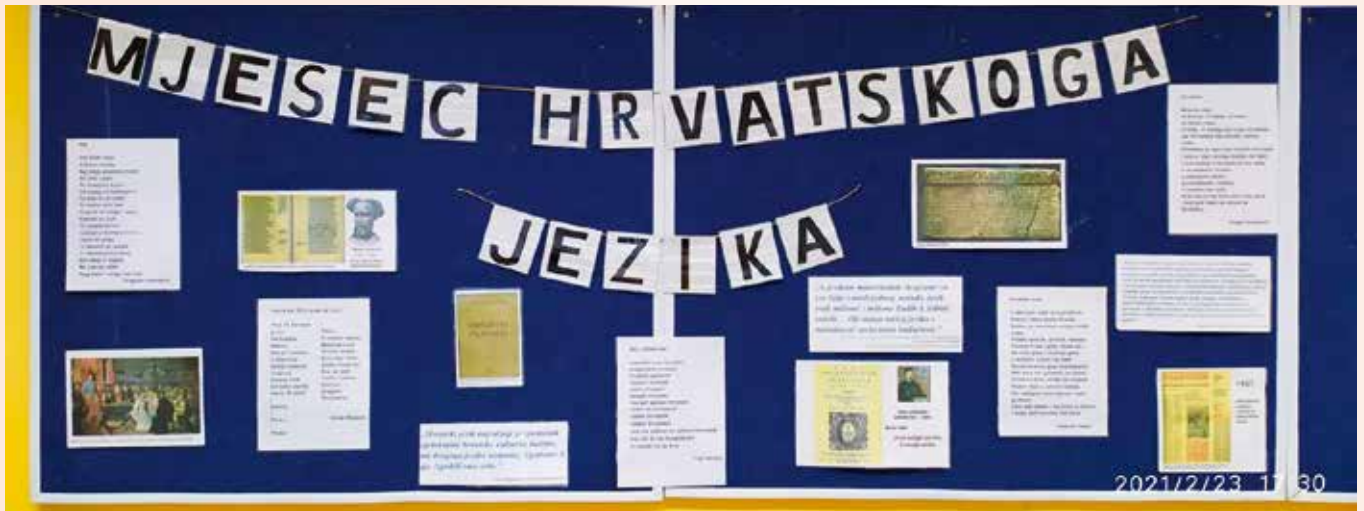
raju bespotrebne probleme u mojem životu. Čemu tolika pitanja? Zar je toliko važno izvršiti sve obveze na vrijeme? Znam da je važno biti redovit u učenju i marljiv, ali stvarno mi se ponekad ništa ne radi. Puno mojih prijatelja ima isti problem i postavlja ista pitanja. Baš mi se ne da... Zašto baš sad moram učiti? I sad, kad sam to napisao, sjetim se starčeve mudre izreke. Razmislim o svemu i postavim dobro pitanje. Što bi bilo da nemam tih obveza, da nema škole, domaćih zadaća, školskih zadaća i projekata? Glavom mi proleti slika bolesne djece koja stvarno ne idu u školu, ne pišu domaće zadaće, ne pišu školske zadaće i projekte. I opet postavim pitanje. Kako je njima? Koliko bi im značilo da mogu ići u školu i imati sve ovo što imam ja? I kako su djeca koja nemaju dom i školu jer je kod njih rat? Razmišljam i sjetim se bijelog klauna - dječaka koji ne odustaje na svom putu traganja za bojama. Taj put nije lagan kao ni moja priča da mi se ništa ne da, da sam umoran od svega, od škole, od domaćih zadaća, od pitanja mojih roditelja, njihove kontrole ili samo brige za mene- kako to oni već kažu. Osjećam pritisak od svega toga... Ali ipak se predomišljam. Ipak sve mogu i hoću.

Spoznao sam ljekovitu moć ove knjige i poruku mudrog starca. Razum, smirenost i mudrost koju mi kazuje starac daje mi snagu da idem dalje i razumijem svijet oko sebe. Moram biti strpljiv i razmišljati svojom glavom da na tom putu odrastanja pronađem svoje boje.

Sanjin Janjanin 7.b

PRVI ŠKOLSKI PJESNIČKI NATJEČAJ I OBILJEŽAVANJE MJESECA HRVATSKOGA JEZIKA

„Često se kaže da je upravo po jeziku čovjek čovjekom. Jezikom izričemo sve svoje misli i osjećaje, jezik nam je prenio znanja i dostignuća naših predaka, u jeziku će nas naslijediti naši potomci.

Jezik je najdragocjenija tekovina čovječanstva, ali kako je čovječanstvo u stvarnosti mozaik naroda s vlastitim povijestima i kulturama, tako je i ljudski jezik predstavljen u stvarnosti mozaikom narodnih jezika. Zato je svakomu narodu njegov jezik svetinja. I pojedincu je materinski jezik svetinja, on mu je kao pupčana vrpca koja ga povezuje s vlastitim narodom. Možemo reći da je materinski jezik čovjekovu duhu domovina, gdje god čovjek živio, na domaćem tlu ili u tuđini.“ (Dalibor Brozović, hrvatski jezikoslovac i akademik)

Mjesec hrvatskoga jezika obilježava se od 21. veljače (Dan materinskog jezika) do 17. ožujka, dana objave „Deklaracije o nazivu i položaju

hrvatskoga književnog jezika“ iz 1967. godine.

Potaknuti činjenicom kako sve više tuđica prodire u naš jezik, posebice anglizama, ž-

limo osvijestiti naše učenike o važnosti očuvanja materinskog jezika, svih njegovih narječja i dijalekata. Odumiranjem naših riječi polako gubimo i svoj identitet. Stoga nastojimo promicati našu hrvatsku riječ jer „hrvatski jezik najvažniji je spomenik cjelokupne hrvatske kulturne baštine, mi drugoga jezika nemamo, izgubimo li ga, izgubili smo sebe“ (Petar Šimunović, hrvatski jezikoslovac).

U našoj školi upravo smo u tom periodu učili o povijesti hr-

vatskoga jezika, uredili panoje, a učenici b smjene imali su sate Hrvatskoga jezika uživo s Institutom za hrvatski jezik i jezikoslovlje.

Učenici 8.c i 8.d razrednog odjela napravili su straničnike s motivom „Bolje je hrvatski“ te su ih podijelili ostalim učenicima škole.

Jedna od aktivnosti koja je povezala razrednu i predmetnu nastavu bio je i školski natječaj za najbolju pjesmu o hrvatskom jeziku. Prvo mjesto u razrednoj nastavi pripalo je učeniku Janu Gajskom (4.c), a u pred-

Znam i osjećam da ga još puno moram učiti. Rado i veselo ga učim! Marin

metnoj nastavi Tinu Milanoviću (5.d). Ravnateljica škole uručila im je prigodnu nagradu sa željom da i dalje njeguju ljubav prema svom jeziku. U nastavku pročitajte njihove uratke.

Akrostih

Grupa riječi gdje svatko nešto radi

Lako ih je stoga u tekstu pronaći

Ako ih koristiš

Gledaj da dobro u rečenici sjede

Oni su promjenjivi i imaju razna lica

Lijepo je za znati

I da njih koristiš kada pitaš "Koliko ima sati?"

Tin Milanović, 5. D

Moj hrvatski jezik

Kada sam se rodio,

Nisam ništa zborio.

Umjesto govora sam plakao

I za mamom gledao.

A onda sam porastao

I govoriti nisam prestajao!

Puno riječi sam naučio

A onda i u školu krenuo.

Naša abeceda puno slova ima,

I za istu stvar više riječi.

Jednaka riječ različito značenje ima,

Pravo bogatstvo naš jezik skriva.

Bez njega u školu ne možemo poći,

Priče ne možemo pisati

Niti pjesme pjevati.

Moj hrvatski jezik

Pričam svaki dan.

Jan Gajski, 4. c

USPJESI NAŠE ŠKOLE

KVALITETA KOJA SE PREPOZNAJE I IZVAN GRANICA LIJEPE NAŠE

eTwinning škola

Ove je školske godine naša škola nagrađena eTwinning škol-

diljem Europe, razvijanje projekata, razmjenu iskustva i znanja.

U našoj je školi trenutno 13 članica uključenih u 27 različitih projekata među kojima su i dvi-

skog oznakom. U Europi ima ukupno 2139 odgojno-obrazovnih ustanova koje nose ovu oznaku, a u Republici Hrvatskoj ima ih 86.

eTwinning predstavlja zajednicu europskih škola objedinjenih na platformi koja okuplja odgojno-obrazovne djelatnike. Platforma omogućuje međusobnu suradnju i komunikaciju škola

je nagrađene učiteljice – eTwinerice, Bogdanka Conjar i Marina Felić. Za svoj rad i doprinos zaslužile su europsku oznaku kvalitete.

Neki od provedenih projekata su: Uz čitanje riječi rastu, U svijetu likovnih umjetnika, Dan sigurnijeg interneta 2021., 100-ti dan u školi, Iz krvi i bola niklo je cvijeće – Hrvatska moja zahvalna i ponosna.

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

I učenica 7. a razreda Ana Radočaj osvojila je prvo mjesto na Županijskom natjecanju iz kemije te je pozvana na državno natjecanje koje se održalo 21. 4. 2021. godine u našoj školi.

Karlo Muić, učenik 6.c. razreda Osnovne škole Grabrik osvojio je izvrsno 5. mjesto na 63.

I ove su školske godine učenici naše škole sudjelovali na brojnim županijskim natjecanjima te su postigli zapažene rezultate. Koliko njih se odazvalo i natjecalo, svjedoči fotografija.

Sva su državna natjecanja iz epidemioloških razloga održana u školama iz kojih učenici dolaze.

Čestitamo Lani i Luku te njihovoj mentorici učiteljici Tatjani

natjecanju mladih tehničara Republike Hrvatske u kategoriji Robotika.

Natjecanje je zbog epidemioloških razloga održano u

DRŽAVNA NATJECANJA

Nakon osvojenih prvih mjesta na Županijskom natjecanju iz geografije, naši učenici Lana Radujković iz 7.d razreda i Luka Vitas iz 8.d razreda pozvani su i na državno natjecanje koje se održalo 3. i 4. svibnja 2021.

godine.

Lana je pozvana i na Državno natjecanje iz povijesti nakon što je na Županijskom natjecanju osvojila prvo mjesto. Državno natjecanje iz povijesti održalo se 28. 4. 2021. godine.

Bednjanec, prof. i mentoru Vedranu Šenku, prof.

matičnim osnovnim školama natjecatelja od 5. do 7. svibnja 2021., pod budnim okom članova školskog i državnog povjerenstva koji su tri dana, koliko je natjecanje trajalo, pratili natjecatelje putem ZOOM platforme.

Čestitamo Karlu na ovom iznimnom uspjehu jer nije mala stvar natjecati se u istoj kategoriji sa sedmašima i osmašima.

Zahvaljujemo i čestitamo Elviri Špelić Vidović i Krešimiru Kenfelju, njegovim mentorima koji su ga pripremali za natjecanje.

Projekt „Odbojka u školama“

Suradnjom Hrvatskog školskog sportskog saveza i Hrvatskog odbojkaškog saveza naša je škola odabrana za sudjelovanje u projektu "Odbojka u školama" za šk. godinu 2020./2021. na nivou Republike Hrvatske.

Cilj projekta je popularizacija i poticanje učenika na aktivno uključivanje u odbojku kao jedan u nizu olimpijskih sportova.

Projekt je proveden 9. lipnja 2021. sudjelovanjem učenika 5. d razrednog odjela u okviru nastave Tjelesne i zdravstvene kulture. Realiziran je kroz niz atraktivnih pripremnih vježbi i igara učenja odbojkaških elemenata.

Time je OŠ Grabrik dobila 10 odbojkaških lopti za izvođenje nastave, trake za mrežu i Priručnik za rad s početnicima u odbojci. Čestitke svim sudionicima!

USPJEŠNI NOVINARI OŠ GRABRIK NA ŽUPANIJSKOJ SMOTRI LIDRANO 2021.

Vrijeme pandemije i vrlo izazovnih okolnosti u kojima se provodi nastava, nisu utjecali na kontinuitet održavanja natjecanja i smotri.

LiDraNo je smotra dječje kreativnosti u izboru riječi, tema i scenskog pokreta, a ovogodišnja županijska smotra literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva LiDraNo 2021. održana je 16. i 17. ožujka u organizaciji OŠ Mahično.

Održavanje smotre provodi se tijekom dva dana pa su se 16. ožujka u Gradskom kazalištu „Zorin dom“ predstavili učenici osnovnih i srednjih škola sa svojim pojedinačnim scenskim nastupima, a 17. ožujka putem

aplikacije Teams, dakle virtualno, upriličen je drugi dio LiDraNa za literarno i novinarsko stvaralaštvo.

Na županijskoj razini LiDraNa naša je škola bila zastupljena školskim listom Grabrić te literarnim radom Nikoline Hrebac iz 6.b i novinarskim radom učenika Karla Jakina iz 8.a razreda koji su uspješno prošli prvi selekcijski krug gradskog susreta LiDraNa.

Izuzetno smo ponosni što je županijsko povjerenstvo prepoznalo kvalitetu uradaka naših učenika pa je za državnu razinu susreta, uz dva najbolja školska lista osnovnih škola Karlovačke županije, predložilo i naš školski list Grabrić, a među tri najbolja

novinarska uratka osnovnoškolaca Karlovačke županije našao se i tekst *Koliko je sloboda odlučivanja „zdrava“ za zdravlje stanovništva?* učenika Karla Jakina iz 8.a.

Čestitke uredništvu školskog lista i svim članovima novinarske grupe te mentoricama Neveni Čalini i Mireli Matešić kao i Karlu Jakinu i mentorici Jasmini Starešinić na ovom iznimnom uspjehu.

UČENICI OSNOVNE ŠKOLE GRABRIK USPJEŠNI NA TELEMACH DANU SPORTA

U petak, 30. travnja 2021. godine na stadionu ŽNK 4 Rijeke održan je Telemach Dan sporta u organizaciji Plazma Sportskih igara mladih i grada Karlovca.

U epidemiološki kontroliranim uvjetima okupilo se dvjestotinjak djece, a predstavnici

OŠ Grabrik natjecali su se u graničaru i atletici u kategoriji 1. i 2. te 3. i 4. razreda. Svim našim predstavnicima čestitamo na

sportskoj borbi i dostojnom predstavljanju naše škole, a posebne čestitke idu učenicima 2. B razreda Maru Živčiću i Jani Andrić koji su pobijedili u utrkaama na 60 metara u svojoj kategoriji te su se, uz ekipu graničara 2. razreda, plasirali na završnicu Igara koja bi se trebala održati u Splitu.

VRIJEME ZA MENE

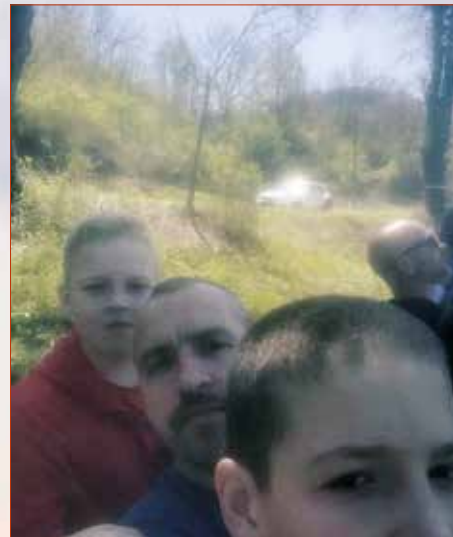
Nakon godine u kojoj su stala sva događanja, s nestrpljenjem smo čekali ovaj sportski spektakl zbog kojega je i naša županija odjednom oživjela i ugostila vrhunske sportaše, vozače relija te turiste koji su pohrlili na utrke iz svih krajeva Lijepa Naše. Dozu adrenalina potražili su i brojni učenici naše škole pa su vikend proveli na nekoj od staza Karlovačke županije.

Miris oktana u Novigradu na Dobri

U subotu, 24. travnja, krenuli smo rano ujutro prema Novigradu na Dobri kako bismo našli što bolju lokaciju. Utrka je počela u 10 sati, a mi smo već u 9, s ruksacima punim sendviča, grickalica i sokova, tražili mjesto gdje ćemo provesti dan gledajući uzbuđljive utrke najboljih svjetskih vozača. Budući da u cijeloj školskoj godini nismo išli ni na kakav izlet, doživljaj je bio

SVJETSKI RELIJAŠI U KARLOVAČKOJ ŽUPANIJI

još potpuniji, a uzbuđenje na vrhuncu kada smo začuli zvukove jurećih automobila. Prekrasna rijeka Dobra, stari kameni most i ruševine frankopanskoga grada upotpunili su doživljaj koji ćemo pamtiti još dugo. Nevjerojatno brzi automobili, glazba, žamor ljudi koji su jedva dočekali ljepše vrijeme i druženje pomogli su da na trenutak zaboravimo pandemiju te se činilo

da nam se vratilo ono dobro, staro normalno.

Procjenjuje se da je utrku u tri dana pratilo oko 100.000 gledatelja pa smo zaista ponosni što smo mogli biti dijelom ovoga povijesnog sportskog događaja za naš kraj te se nadamo da je ovo tek početak jedne uzbuđljive automobilističke priče.

5. Ci 5. D

